

1

ZONDAG 3 SEPTEMBER

Morgen wordt de allerbeste dag ooit. Waarom? Omdat ik eindelijk weer naar school mag!

JIPPIE!!

MIJN VAKANTIE WAS
NIET HELEMAAL PRUT...

IK KREEG 438 MONSTER-
BLOKKAARTEN, WAARVAN 374
DUBBELE.

'GO GORDELDIER!' IS MIJN
LEVELINGSGAME. IK BEN PAS
BIJ LEVEL 1, MAAR DAT IS AL
BEST LASTIG.

De meeste twaalf-
jarigen denken daar
anders over, ik weet
het, maar ik heb geen
idee **WAAROM**.

Begrijp me niet ver-
keerd, vakantie kan best
leuk zijn, maar **NIETS** is zo
leuk als school.

Zomervakantie is **ZOOOOOOOOOOOOOOO**
saai. Beetje balletje trappen, gamen en kaarten
ruilen. Je hebt niet eens huiswerk! Geen bel!
Geen schoollunch! (Bij ons op school heb-
ben ze superlekkere broccoli.) Geen rooster!
Geen mevrouw Morris om alles over lees-
tekens te vertellen. (Ze zou zeggen dat er
in deze alinea veel te veel uitroeptekens
staan.)

ROSA EN IK VINGEN EEN
SALAMANDER EN NAMEN
HEM MEE NAAR HUIS. DE
KAT HEEFT HEM
OPGEVRETEN.

Mijn vrienden zijn het niet met me eens.

Tom ziet eruit alsof hij naar de begrafenis van zijn hamster moet,

Eva ziet eruit alsof ze stinksok heeft gegeten,

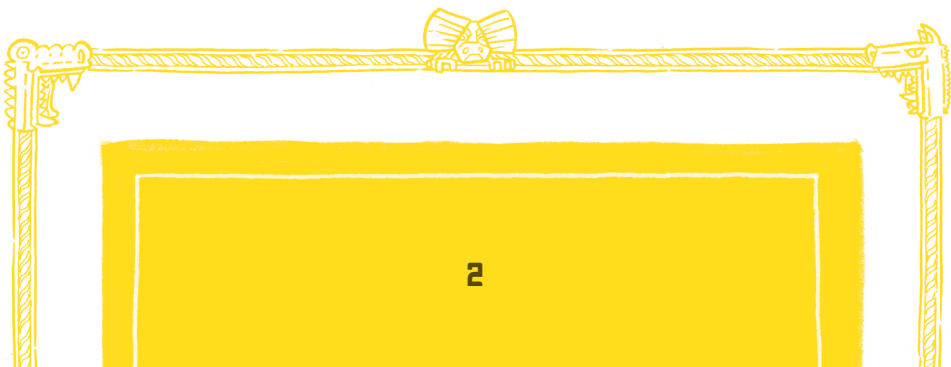
en Ryan heeft al twee dagen niks gezegd.

Maar goed, zoals ik al zei: ik ben blij. Vanavond ga ik lekker douchen, tandenpoetsen en daarna vroeg naar bed, zodat ik morgen goed uitgerust ben.

Ik vraag me af of ik van mam in mijn schooluniform mag slapen...

MAANDAG 4 SEPTEMBER

EERSTE SCHOOLDAG NA DE VAKANTIE!

Ik werd extra vroeg wakker en deed mijn uniform aan. (Van mam mocht ik er niet in slapen.) Ik trok de plooiën van mijn korte broek recht, stopte mijn shirt goed in en keek of mijn sokken wel even hoog zaten. Daarna deed ik mijn speldjes op (quizkampioen, klassenvertegenwoordiger, recycle-topper, biebhulp) en liep naar beneden. Daar ontbeet ik heel voorzichtig, om geen kruimels op mijn uniform te krijgen.

Na het ontbijt liepen pap, mam en mijn zusje Rosa met me mee naar school. Rosa is drie. Ze zit op kinderdagverblijf De Vrolijke Welpen en voert daar een bende woeste peuters aan die de buurt terroriseren. Meestal ben ook ik als de dood voor ze,

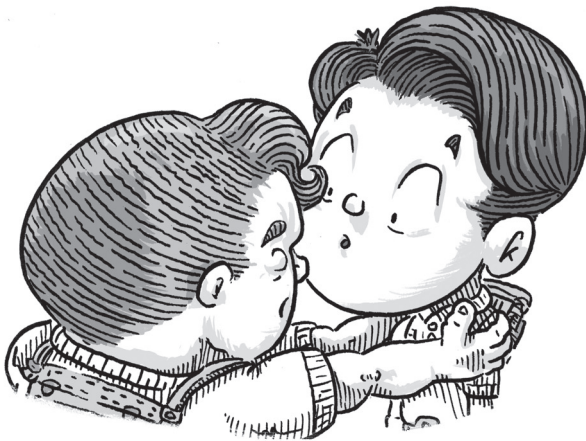
maar vandaag niet. Vandaag was ik te opgewonden.

Ik nam snel afscheid. Ik wilde graag als eerste bij school zijn, om helemaal vooraan in de rij te kunnen staan. Mam zegt dat ik niet altijd overal vooraan hoeft te staan, maar dat ben ik niet met haar eens.

Mijn vrienden zagen er nog ellendiger uit dan gisteren.

Toms hamsterbegravenis-gezicht was nu een wereldwijde-hamsterramp-gezicht. Eva bromde alleen wat toen ik hallo zei. Ryan omhelsde me. Zwijgend. Dit was nu al de derde dag dat hij niets zei.

Daar was ook onze nieuwe leraar, meneer Borderman. Hij zei tegen me dat hij blij was dat tenminste één leerling zin had in het nieuwe schooljaar. En daarna vertelde hij dat we vandaag begonnen met rekenen. Ik geloofde mijn oren niet!

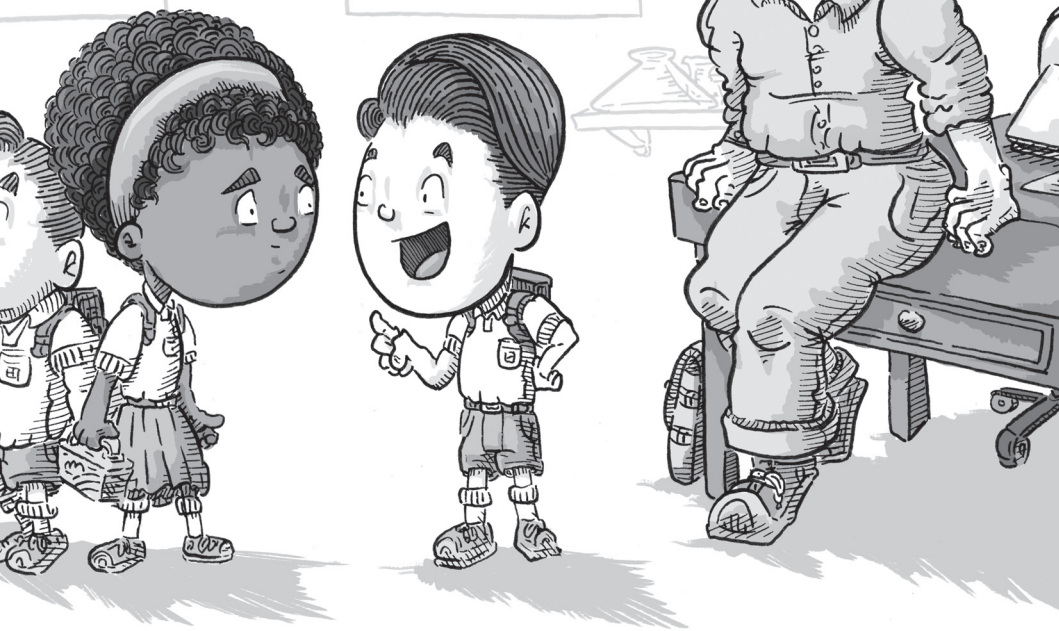

Mijn lievelingsvak. Ik kon niet wachten om hem al het extra rekenwerk te laten zien dat ik in de vakantie had gedaan. Of eigenlijk niet echt rekenen, maar meer wiskunde. Voor gevorderden. Buiten het lesprogramma om.

Terwijl we de klas in liepen, mepte Tim Alex met zijn tas op zijn hoofd.

Aan het begin van de rekenles vertelde ik meneer Borderman over mijn extra wiskundewerk in de zomer. Hij zei dat hij een supermoeilijke wiskundesom voor me op het bord zou schrijven. Ik vond het geweldig. De vergelijking die hij opschreef, was veel lastiger dan wat ik tot nu toe had gedaan, maar ik had er zin in.

Terwijl alle anderen met de gewone rekenles begonnen, ging ik met de vergelijking aan de slag. Het kostte me veel tijd, maar volgens mij wist ik de som uiteindelijk op te lossen. Ik pakte een krijtje om het antwoord op te schrijven.

En op dat moment ging alles mis.

Vreselijk, gigantisch, ongelooflijk mis.

Als je het antwoord van een wiskundesom hebt opgeschreven, gaat het meestal zo: je stopt met schrijven, legt je krijtje of pen neer en daarna zegt je leraar of je antwoord goed is of niet.

Dus.

Meestal gaat het niet zoals het bij mij ging.

Terwijl ik de laatste cijfers van mijn antwoord op-

schreef, begon het schoolbord te trillen en te gonzen (en dat is dus echt niet normaal). Midden in de lucht verscheen een piepklein zwart stipje. Het bleef even zweven en groeide daarna uit tot een **GIGANTISCH** zwart gat. Het bedekte de hele muur tot aan het plafond. Het leek op een omgekeerde wervelstorm, die superhard draaide en alle lucht uit het klaslokaal zoog.

Overall vlogen pennen, blaadjes en etuis door de lucht. Ik probeerde me aan meneer Bordermans tafel vast te houden, maar het gat trok te hard. Mijn vingers gleden weg en ik vloog zo snel door de lucht dat ik in de wervelende zwarte tornado was verdwenen voordat ik tijd had om te schreeuwen.